

strup, så bliver det nærmest fremstillet, som om vi ikke har lov til noget som helst i vores lejligheder. Jamen det har vi da. Vi må da flytte rundt på væggene for eksempel. Det må vi da godt i dag. Det behøver vi da ikke at købe lejligheden for at få adgang til. Jeg tror simpelt hen ikke, de borgerlige ved, hvad der foregår ude i kvartererne. Man kan altså godt flytte rundt på sin skillevæg.

KI. 16.20

Det, vi ikke har lov til – og det håber jeg ikke er det, der ligger i den borgerlige tankegang, men det er det da muligvis – er at misligholde vores lejligheder. Det har ejere lov til. Men er det dét, der er meningen, at man nu vil have det sådan, at nogle skal have lov til at misligholde deres lejligheder? Altså man er ude i rent volapyk. De borgerlige er ude i rent volapyk.

Man kan godt se på, hvordan man kan skabe en større råderet i lejlighederne, end vi allerede har i dag. Det ville være fornuftigt. Men der er intet behov for, at man skal kunne kalde sig selv ejer, for at man kan få en større råderet. Den kan vi bare indføre. Den kan blive indført ved hjælp af en lovgivning, som kan være færdig om en måned. Vi behøver ikke vente et år på noget som helst udredningsarbejde. Vi kan gennemføre en lovgivning, som kan være færdig om en måned, nej, vi skal jo holde 30-dages-reglen, så om to måneder. Om to måneder kan vi have en større råderet til alle beboerne i den almene sektor. Hvis det er rigtigt, at der er det kæmpeønske om at få en større indflydelse på sin egen lejlighed, så er det klart på to måneder.

Men nu skal man altså have et udredningsarbejde, som har helt andre hensigter. Det har det bagvedliggende formål, at man skal ændre indkomst- og formuefordelingen her i samfundet, så den bliver mere skæv. Mere indviklet er det jo heller ikke. For hvis man gør nogle til ejere, ja, så får de også nogle fradragsprivilegier og sådan noget, og dem skal de, der ikke er ejere, og vi andre betale i form af tabte skatteindtægter, som skal opkræves på anden vis. Der bliver nogle samfundsskabte værdistigninger til dem, der bliver ejere. De skal også betales af nogle. Det bliver højere priser i butikkerne osv.

Ja, fru Rikke Hvilshøj kan godt sidde og smile lidt af det, men sådan er jo konsekvenserne af en sådan omfordelingspolitik. Jeg forstår sådan set udmærket godt, at V og K har en sådan omfordelingspolitik, for det er nu engang klassisk borgerlig politik, at man vil ændre det sådan, at de,

der har meget i forvejen, skal have endnu mere, og de, der har lidet, skal fratages endog det, de har. Er det ikke sådan, der står i den hellige skrift?

Det er den egentlige dagsorden bag hele projektet. Mere indviklet er det jo ikke. Det er bare sørgeligt, at vores land skal udsættes for sådan et eksperiment, som altså endda er afprøvet i England, og alle – jeg tror endda selv Margaret Thatcher i dag har erkendt det, ja, det skal jeg altså ikke kunne sige, hun er ret stålsat i sine opfattelser, men i hvert fald hendes parti – har erkendt, at det var nok ikke så godt i England.

Jeg har nogle enkelte bemærkninger til nogle af detaljerne i de forslag, som er fremsat. Jeg er meget ked af, at Socialdemokraterne opfandt den dér idé med medejerboligen, for den var jo ligesam med til at gøde jorden for og inspirere til nogle af de endnu mere vidtgående tanker, som de borgerlige nu går og rumler med.

Den er egentlig bedst tjent med hurtigst muligt at blive arkiveret, derfor vil jeg heller ikke sige mere om det forslag. Det er et forslag, som er af historisk art, og uanset hvor Rigsarkivet måtte blive placeret, så er det dér, forslaget bedst hører hjemme.

Så til slut en bemærkning om finansieringen – der er et finansieringsforslag. Hr. Niels Helveg Petersen gjorde opmærksom på, at det var fint, hvis disse penge, der er i Landsbyggefonden, også kan bruges til renoveringer osv. Det er jeg fuldstændig enig i.

Men jeg ved ikke, om det er acceptabelt og af beboerne, der har betalt disse penge ind til Landsbyggefonden, vil blive betragtet som acceptabelt, hvis disse midler skal bruges til at finansiere regeringens finanslov. Det er strengt taget samtlige skatteyderes opgave.

Derfor kunne der måske være et perspektiv i, at man bruger disse penge til huslejenedsættelser i de afdelinger, hvor beboersammensætningen kan volde vanskeligheder. For – sagt til fru Rikke Hvilshøj – det er noget, der løser problemer. Det har vi prøvet i en bølge af huslejenedsættelser én gang tidligere, og det var noget, der hjalp.

Så hvis man vil have et projekt til at forbedre situationen i de store almene byggerier med sociale problemer, ligger vejen lige for, og pengene er der. Men at tage beboernes penge til at finansiere ministerens finanslov, det tror jeg der er mange der vil sætte et stort spørgsmålstegn ved.

KI. 16.25